

שיחות נפלאות

מהרה"ח ר' שמואל הלוי הורוויץ ז"ל - בעניין התקרבות לצדיק

מי שהוא מקורב להצדיק אף על פי שהוא רשע, אך אם מתחזק בצדיק ואינו עוזב אותו, היינו שיקיים עצותיו הקדושים וכו' - יכול להיות על ידי זה צדיק גמור.

כמו שרופא גדול מרפא אזי הוא מרפא שלא יהיה שום מחלה, כמו כן הצדיק שהוא מרפא לאנשיו התלויים בו אזי מרפא אותם כמו שמתאים לזה הצדיק, ויכול לעשות מרשעים גמורים רחמנא לצלן לצדיקים גמורים. אכ"ר.

שאלתי אותו בלשון 'הריני מקשר לכל הצדיקים האמתיים ולכל הצדיקים האמתיים שוכנים עפר וכו' ובפרט וכו'. ושאלתי, דהרי איתא (במכתבי מוה"ר"ן מטולטשין שכתב להרב ר' מיכילי שנדפס בסוף ספר 'עלים לתרופה') שצדיק הדור הוא רבינו הקדוש וכו'. ואם כן מהו כפל הלשון 'הצדיקים שבדורינו' 'הצדיקים שוכני עפר', הלא אחד הוא?

והשיב לי: שהצדיקים שבדורינו הם הם ה"ל"ו צדיקים שיש בכל דור ודור. ואפשר שהם 'ברסלבר חסידים' (והם אינם המפורסמים).

כל התקונים שבעולם ולכל האנשים שבעולם נמצאים בדברי רבינו הקדוש זיע"א ואם מחפשים במקום אחר נקרא פגם בכבוד הצדיק.

הצלת האדם הוא ע"י ג' דברים: א) ראש השנה להיות אצל רבינו הקדוש באומין וכיום אצל הרשב"י במירון. ב) התבודדות בכל יום ויום. ג) לימוד פוסקים בכל יום ויום. והם מורים הדרך להאדם.

צריך מאוד להרבות לדבר בשבח הצדיק - כי זה מקרב להצדיק.

צדיק בחינת משה צריכים לבטל דעתו לגמרי לפניו, ובזה יגיע לכל המדרגות. וזה היה אהרן הכהן שביטל דעתו הכל לגבי משה, וזה להיפך היו עדת קרח שחלקו על משה.

צדיק בחינת משה בכוחו להציל אפילו מעולם הנשמות. ותפילתו בעולם הזה כמו תפלת משה רבנו עליו השלום. וזה שאמר משה רבנו עליו השלום שמע ה' קול יהודא, שהועיל יותר מתפילת יעקב אבינו.

התקשרות לצדיק נקרא זה שנותן עליו שם הצדיק וזה יותר חשוב ממה שאחד יקיים דברי הצדיק

ויתבייש משם הצדיק. כמו שאחד יקיים כל התורה ויתבייש משם יהודי. והבן.

אם דבר אחד יכול למנוע מהתקרבות לצדיק - צריך למנוע מהדבר ההוא לגמרי.

יכולים לשמוע דברי צדיקים אחרים בתנאי שאינם מתנגדים, ואינם חיפוש דרך חדשה - כי הכל נמצא בדברי רבינו ז"ל (דבר זה דיבר לענין לשמוע שיחות ממשגיחים בישיבה אבל לא לענין מפורסמים).

בענין קברי צדיקים אמר, שמוכא בכתבי האריז"ל שיש ניצוץ של צדיק שמתעבר באדם ומורה לו דרך.

ואם מנצל אותו האדם - אזי יוכל להגיע להיות כהצדיק ממש בסוד העיבור, ואם לא ישמע לו, היינו שלא יעבוד את ה' כראוי - אזי הניצוץ מסתלק ממנו.

וכן הוא ענין ההתקשרות, כי על ידי זה מתעברים בו ממש ניצוץ הצדיק. וביותר הוא על קברו דייקא, כי הנפש של הצדיק שם הוא, וגם זה נחשב 'ראיית פני הצדיק' (עין פפראות על תורה ד').

והוא גם כן תשוקת הצדיק, כי כל מגמתו של הצדיק הוא שיבואו על קברו ויתקשרו איתו ויתעבר בהם ויסייע להם בעבודת ה', וזה נחשב להצדיק שגם כן עכשיו הוא עובד את ה'.

ובלעדי קברי צדיקים - לא יוכל להגיע להתקשרות נעלה כזאת.

אותם המונעים עצמם מלילך על קברי צדיקים, הם מחסרים מנפשם העונג והאור והקדושה הכי גדולה, כי בית המקדש יקרא ובתוכו קודש הקדשים יקרא.

השתטחות על קברי צדיקים אמיתיים, חשוב יותר מהרבה תורה ותפילה ועבודה בלי שיעור, וגם כדאי לבטל הרבה תורה ותפלה בעד זה.

אצל הרשב"י בוודאי שמוותרים לכהנים ליכנס, כי חס ושלום לומר ששם מטמא. והאריך בזה מאד.

אחד שהוא מקושר אל הצדיק - הוא מקושר להשם יתברך.

רבינו ז"ל אמר תנו לי אבנים וטיט ואני אבנה בנינים נפלאים.

האריז"ל אמר שאף אחד לא השיג 'יחידה' בזה העולם, ורבינו ז"ל אמר שהשיג 'יחידה בתכלית'.

אפשר לוותר על נסיעות אחרות להצדיק, אך העיקר להיות אצלו בראש השנה.

סיפר על אחד שהיה באומין ועשה עצמו 'ברסלבר' ועל ידי זה רצה למשוך כמה מאנ"ש, ובאמת כמה נמשכו אחריו בטעות, וגם אותו רצה לימשוך, אבל היה תקיף מאד.

באמת יש הרבה צדיקים כהגר"א זיע"א והחפץ חיים זצ"ל ועוד ועוד, אבל לא מגיע לבחינת 'משה רבינו' ע"ה שהוא מתקן הנשמות.

והם: משה רבינו ע"ה ורשב"י והבעש"ט והאריז"ל ורבינו הננמ"ח זכותם יגן עלינו ועל כל ישראל אמן. ורבינו אמר שהוא עד משיח, וממנו עד משיח לא יהיה חדשות.

כל מה שאחד עושה, צריך להביאו אל הצדיק.

כשאחד לא נימול אפילו עושה הכל נקרא 'ערל', וכמו כן התקרבות לצדיק, שעל ידי זה נימול ערלת לבבו - ובלי זה אינו כלום.

יכולים לעבוד הרבה שנים ולא יהיה להם ממה שהצדיק מאיר בפעם אחת.

הצדיק חוטף המצוות של המקורבים אליו ומניח בבנין, והצדיק מנקה את זה מכל פניות וכו'.

הקב"ה נותן להאדם ומלווה לו ועל ידי שהאדם עושה מצוות זהו מה שמחזיר להקב"ה.

ואם מוסר את המצוה ביד הצדיק, זהו כמו שנותן מיד להקב"ה - כי הצדיק הוא שליח של הקב"ה.

אבל אם לא מוסר להצדיק, אז צריך לזוהר שלא יחטפוהו החיצונים לפני שבא לפני השי"ת.

התקשרות להצדיק צריך לומר בפה, כמו קריאת שמע שאם אחד עושה כוונות ואינו אומר בפה אינו כלום - כי העיקר לומר בפה.

רבינו ז"ל אמר תנו לי אבנים וטיט ואני אבנה בנינים נפלאים.

ואמר רנ"פ שזה אותיות ונקודות, שאותיות הם אבנים ונקודות הם שמחבר האותיות (עיי' ליקרא ל"א).

ביארצייט רבינו ז"ל בסוכות בירושלים אמרו לו שאני הולך אל רא"פ.

ואמר לי שאסור ח"ו לחלוק עליו - כי הוא יהודי כשר ואינו מתנגד ח"ו. אבל ל'ברסלבר חסיד' - אסור ללכת אליו, וזה פגיעה בכבוד רבינו.

וצעק עלי בזה הלשון: "שמואל ס' איז ארמנות אויף דיר" [= שמואל זהו רחמנות עליו]. ואמר לי שזיכו אותי להעתיק מכתבים מאנ"ש ומתלמידי מוהרנ"ת, ואיך אני הולך לחפש במקומות אחרים.

כי מי שהוא 'ברסלבר חסיד' אסור לו לחפש במקומות אחרים, ואם מחפשים אפשר ללכת עד השאול תחתיות ח"ו, ה' ירחם.

כיום אין מפורסמים של אמת, וכולם הם מפורסמים של שקר.

כי מי שאינו יודע תיקוני נשמות וכו' וכו' - הוא מפורסם הוא של שקר, ואסור ללכת אליהם.

היום יש צדיקים אמתיים, אבל הם נסתרים ואינם מפורסמים.

בכל דבר יש יסוד ועל זה בונים הרבה בנינים. כמו כן הוא גם בעבודת ה', עיקר היסוד הוא התקרבות לצדיק - ועל זה כדאי להאדם למסור את נפשו ממש.

אבל שאר הדברים כגון התבודדות חצות וכו' וכו', צריך לראות אם יש עיכובים מהבית וכדומה - אזי צריך לפעמים לעסוק בהם פחות מעט, ובכל פעם להתגעגע ולכסוף ולהשתוקק לזה, ותיכף כשיוכל לעסוק בזה ביותר צריך להרבות בזה.

וכן עניין הנסיעה למירון על ציון הקדוש של רשב"י, יכולים ע"י נסיעה אחת להפסיד הרבה נסיעות. ולכן אם רואים שהמצב בהתנגדות הוא חזק אזי ימעיט מעט מלנסוע הצדיק. ולפעמים כשאפשר יסע ביותר, והכל צריך שיהיה במשקל ובחשבון.

אבל בעניין להיות 'ברסלבר חסיד' - כדאי אפילו למסור את נפשו על זה. וצריך לבקש על זה הרבה מהשי"ת שיהיה בעזרו ולא יסוג אחור ח"ו, כי הנסיגה אחור הוא גרוע מהכל.

בעניין המתנגדים, צריך האדם לדעת כי אף אחד לא יעשה לו טובה בעולם האמת, וכל הטובות שעושים להאדם בין אביו ואמו ובין קרוביו וחבריו - הם רק בזה העולם (כי אבא לא מזכה ברא).

אבל רבינו ז"ל הבטיח שיעזור גם בעולם האמת, ועיקר הטובות שיכולים לעשות להאדם הוא רק בעולם האמת.

והוא ז"ל מסר לנו עצות יקרות לעבודת ה', ועצות אלו עומדים להאדם גם בעולם האמת. וכשאדם

חושב על זה אזי אינו צריך להתפעל כלל וכלל מהמתנגדים עליו בעניין התקרבותו לברסלב ובעניני עבודת השי"ת.

כמו מים שמכניסים לכלי נראים המים נקיים, ואחר כך כשמרתחים אותם רואים שהם מלוכלכים עם חול, ואחר כך נפרד החול ונשארים המים נקיים.

כמו כן האדם בתחילה הוא נראה נקי וטוב, ואחר כך כשמסתכל להתקרב להצדיק (כי הצדיק נקרא אש) הוא נראה בעצמו מלוכלך, אבל אחר כך הצדיק מנקה אותו ומזכך אותו ונשאר נקי לגמרי.

צריך להיות שמח על 'שלא עשני גוי' ועל שזכינו להתקרב לרבינו - וזה נקרא 'שמחה של מצווה'.

שאלתי: הרי האדם ירד לזה העולם בכדי לתקן משהו שהדבר הזה צריך בעיקר לתקן, ואיך אפשר לדעת מהו הדבר שצריך לתקן?

והשיב לי: שעל ידי שמתקרבים לרבינו ומקיימים עצותיו בתפלה והתבודדות וחצות וכו' וכו', על ידי זה אפשר לדעת מה שצריכים לתקן, 'ולא עליד המלאכה לגמור ואין אתה רשאי להבטל ממנה'.

רבינו ז"ל אמר שמי שיהיה מקורב אליו אזי הוא יתקן הכל, כל מה שצריכים.

היינו, שהאדם צריך לעשות כפי שבכוחו, היינו להתפלל וללמוד וכו' - והשאר יגמור רבינו ז"ל. ורבינו ז"ל אמר שהעיקר תזהרו ממוזיד.

שאלתי: איך עושים היום וידוי דברים לפני הצדיק, דהרי מבואר בליקוטי מוהר"ן (תורה ד' אנט) שעל ידי וידוי דברים לפני הצדיק נתתקן הכל עיין שם.

ואמר לי: שאצל הרשב"י במירון גם אפשר להתוודות, כי הוא הרי צדיק אמיתי. וגם אם מתקשרים לרבינו ומתוודים - גם כן נקרא וידוי לפני הצדיק.

שאלתי איך מתקשרים אל הצדיק, ובמה נקראים מקושרים אל הצדיק?

והשיב לי: שעל ידי שלומדים ספרי רבינו ז"ל על ידי זה מתקשרים אל רבינו. גם על ידי שמקיימים עצותיו, וכן כשמדברים עם אנ"ש - כל זה נקרא 'התקרבות להצדיק'.

כדאי לבטל כמה שעות עבודת ה' - בשביל התקרבות לצדיק.

ידוע שבראש השנה האחרון אצל רבינו היו חסרים בהקבוצ' ב' אנשים, והם: הרב הקדוש ר' אהרן הרב מברסלב, ואחד בשם משה (שהיה אדם פשוט). ואחרי ראש השנה אמר רבינו ז"ל 'משה ואהרן לא

באו אצלי על ראש השנה על כן מוכרח להסתלק מן העולם'.

ומזה רואים שאצל רבינו אין חילוק בין תלמידיו, ואף על פי שהרב ר' אהרן הנ"ל היה ממש קדוש עליון בחינת קדושת יעקב אבינו, והשני משה היה אדם פשוט, ואף על פי כן כשרבינו הזכיר אותם הזכיר את שניהם כאחד.

וכן מוהרנ"ת שהיה תלמיד מובהק לרבינו, אף על פי כן היה אחד מאנ"ש. וכולם נקראו תלמידי רבינו, כי לגבי רבינו ז"ל אנו כולם כאחד בלי הפרש, ודי למבין.

שאלתי אם כיום יש עצה בעניין להנצל מעולם התוהו? כי בחיי רבינו אמר שמי שיהיה אצלו על הג' זמנים: ראש השנה, שבועות, שבת חנוכה, ינצל מעולם התוהו.

והשיב לי: שיש עצה על זה מרבינו ז"ל, היינו לישבע בנקיטת חפץ שאחר סתימת הגולל ילכו מיד אל רבינו ז"ל. וצריך לישבע בספר תורה שלא יסור מרבינו ומחסידות ברסלב לעולם, לא בעולם הזה ולא בעולם הבא, ותיכף אחר המיתה שיובילו אותו לרבינו ז"ל. ועל זה אמר רבינו שידע שזה עצה גדולה, אבל לא יודע - שהיא עצה גדולה מאד מאד.

גם רבינו אמר שעצה זו היא לכל אחד. כמו שאמר רבינו שכל מי שיהיה מקושר אליו בחייו יהיה מקושר אליו גם כן לאחר מיתתו. כי לאחר מיתת קשה מאד מאד להתחיל להתקרב לרבינו ז"ל.

יש חושבים שכאן אצל רבינו אין רואים שום דבר, ואצל מישהו אחר רואים עבודות וכו'.

וצריך לדעת שכל זה הוא מעשה בעל דבר, והאמת הוא - שרק כאן הוא המקום לעבודת ה' וכו' וכו', ויותר טוב כאן אצל רבינו איך שנראים מאשר אצל אחר פייגלאך אין דער לופטין...

איתא בזה"ק שהצדיקים זורקים חיצים להסטרא אחרא, אבל הסטרא אחרא אינו מתפעל מזה. ויש צדיק 'רעיא מהימנא' שכשהוא זורק חץ - אזי מזה הם מפחדים.

וכשבאים על ציון רבינו בימי ראש השנה - זהו החץ ומזה נתפחד הסטרא אחרא. כי בזמן הנ"ל יכול הצדיק לעשות טובה - אפילו כאלה שבשאר ימות השנה אינו יכול לעשות.

עניין הפנצ'ר שכתוב בחיי מוהר"ן כתב יד, שאפילו מת זה יכול להחיות. זהו עניין תיקון הכללי, שאפילו אחר שמת האדם, היינו שעבר עליו מה שעבר - מועיל תיקון הכללי להחיותו.

נשמת משה לא בא לתקן לעצמו כלום, רק בשביל נפשות ישראל.

כל העצות כבר יש לנו מרבינו - והעיקר לקיימם.